

Beifkatten beregnes som Følge heraf at ville i Finantsaaret 1862/63 indkomme saaledes:

a) efter Forordningen af 29de September 1841 § 17 c. et Bidrag af 32 $\frac{1}{2}$ pr. Tønde af 377,070 Tdr. Hartkorn	125,690 Rb.	
b) af den $\frac{1}{2}$, som Anterne efter bemeldte § 17 d. forlods have at udrede	139,192 —	
c) særligt Bidrag af nogle Kjøbstæder efter bemeldte § 17 e.	12,945 —	
Tilfammen		277,827 Rb.

ad 4 c. Angaaende Fordelingen af de her opførte 12,945 Rb. henvises til den ovenstaaende Beregning.

Foruden Beifkattens samlede Beløb	277,827 Rb.
vil Beifkassen endvidere i Finantsaaret 1862/63 tilkomme de under „Udføllige Indtægter“ opførte Bomintrader m. m.	30,410 —
308,237 Rb.	

Beifkattens Beløb 277,827 Rb. vil komme til Afdrag i den af Finantskassen indtil Udgangen af Finantsaaret 1861/62 udrede Sum til Hovedlandpejsarbejder.

ad 5. Bygningsafgiften er opført med de Beløb, Afgiften har indbragt i Finantsaaret 1860/61, lidet afrundede. Udgifterne ved Opkrævningen af Bygningsafgiften af Kjøbenhavn og Kjøbstæderne ere, som i Finantsloven for indeværende Finantsaar, opførte paa Udgiftssiden.

ad § 3.

ad 1. Med Hensyn til Posteringen bemærkes, at i Udkastene til de tidligere Finantslove har det calculerede Brutto-Beløb af Stempel-Indtraderne været ført indenfor Linien, saaledes at derfra er draget de med samme directe forbundne Udgifter, nemlig deels Forhandlingsprocenter til Stempletpapirforvalteren og hans Forhandlere i Provindserne, deels Godtgjørelse for uafbenyttet Stempletpapir, deels endelig Omkostningerne ved Stemplingen, derunder indbefattet Papiret, og er derefter det overskydende Netto-Beløb udført i Linien. I Statsrevisoratets Antegninger til Kongeriget's Regnskab for Finantsaaret 1860/61 er imidlertid fremhævet det Udføllige i, at saavel i Regnskabet, som i Finantslovene Udgifterne ved Stemplingen opføres paa Udgiftssiden, og at det Beløb, der er calculeret at ville medgaae til Godtgjørelse for uafbenyttet Stempletpapir, som en blot Versursum, der derhos aldeles ikke lader sig beregne, bortfalder haade som Indtægt og som Udgift. I Henhold hertil ere Udgifterne ved det stemplede Papiers Forhandling og Fabrication opførte som særlige Udgiftsposter, medens der ved Ansættelsen af Brutto-Indtægten er taget Hensyn til det Beløb, som antages at ville medgaae til Godtgjørelse af ubenyttet Stempletpapir.

Svad dernæst angaaer Størrelsen af den paaregnede Brutto-Indtægt, bemærkes, at lige som en Calcule over disse Indtægter efter Forholdets Natur altid er hoist usikker, saaledes foreges denne Usikkerhed for det heromhandlede Finantsaar derved, at den under 19de Februar d. A. udkomne nye Lov om Brugen af Stempletpapir træder i Kraft ved Finantsaarets Begyndelse, og at den Betydning, som denne Lov vil have i finantsiel Henseende, ikke vil kunne paavises med nogenlunde Sikkerhed, saalænge Erfaringen ikke har viist, hvorledes Forholdene i denne Henseende ville udvikle sig. I de Motiver, som ledsagede Udkastet til nævnte Lov, indeholdes en Beregning, hvorefter det antoges, at Afgangen i Stempelintraderne efter Udkastet ikke vilde overstige 160,000 Rb. aarlig. Dette Beløb er formeentlig saa rundeligt ansat, at hvorvel den endelig vedtagne Lov indeholder forskellige Afvigelser fra Udkastet, hvilke kunne for-